

Zondag 20 april 2008

Gods oogappel

Lezen: Deuteronomium 32,7-14

Tekst: Deuteronomium 32,10

Ben je Gods oogappel?

Een oogappel is volgens het woordenboek: *de meest geliefde persoon*.

Zou u het kunnen accepteren als u hoort dat u Gods oogappel bent?

U bent Gods oogappel? Kunt u dit aanvaarden? Deze vraag klinkt en is misschien best confronterend.

“Gods oog” zoals gezien door de Hubble ruimtetelescoop

U kunt op 2 manieren reageren:

U kunt hier positief op reageren. Dan zou een volgende vraag zijn: waarom u het aanvaardt? Op grond waarvan u dit gelooft.

Of u reageert niet positief en vermijdt deze vraag het liefst, omdat u thuis geen liefde van uw ouders heeft ervaren, uw broer of zus vader of moeders' oogappel was en u tweede viool speelde. U ervaart Gods liefde niet en vindt dit geen leuke vraag. Het doet pijn.

U zou ook bezwaar tegen deze vraag kunnen maken omdat u het een aanmatigende vraag vindt, of omdat u zoveel fout gedaan hebt in uw leven dat u niet durft te aanvaarden dat u Gods oogappel bent. Je moet het maar durven zeggen, zullen ouderen vooral zeggen.

Of u zou het best willen zeggen, maar weet niet of het ook echt voor u is, of u ervaart en merkt er niets van.

Toch verkondigt God vandaag dat het zijn wens is dat zijn kinderen weten dat zij kostbaar in zijn ogen zijn. God wenst dat zijn kinderen weten dat zij zijn oogappels zijn.

Dit is wat Hij via Mozes aan het eind van zijn leven, op zijn sterfbed, aan het volk bekende maakte. Na alle omzwervingen van het volk uit Egypte, door de woestijn en waar ze nu voor het Beloofde Land staan. Mozes neemt afscheid van het volk dat hij heeft geleid en bezingt de liefde van de Allerhoogste voor Israël. Hij heeft alles voor hen over. Daar gaat dit lied over. Israël is zijn oogappel.

De vragen die we stellen: wie zijn zijn kinderen? Wie is God? En wat is een oogappel?

Gods oogappel zijn wetende wie je bent

Het is moeilijk om te aanvaarden dat je iemands, laat staan Gods, oogappel bent lettende op jezelf: je angsten, fouten, tekortkomingen, moeite met jezelf. Velen vragen zichzelf af – ook op hun oude dag – of ze echt wel geliefd zijn of iemand echt wel van ze kan houden?

In dit prachtige lied van Mozes zien we hoe God Israël zag, maar ook hoe Israël op God reageerde. Het mysterie over het oogappel wordt dan alleen maar groter. Kijk maar mee naar het antwoord op de vraag wie Gods kinderen zijn:

- Vers 5 - Gods ziet hen als zijn zonen, maar het reageert verderfelijk tegenover God, schandelijk, verkeerd en vals. Ze leven niet als zonen.
- Vers 6 – God ziet hen als volk, maar ze reageren dwaas, onwijs
- Vers 6b – Hij ziet zichzelf als hun Vader – Hij heeft hen gemaakt en sterk gemaakt
- Vers 9 – Hij ziet hen als zijn eigendom en erfdeel, maar zijn waren het vergeten (7)
- Vers 10 – Hij ziet hen als mensen die verloren waren in de woestijn. Ze waren uitzichtloos, toekomstloos, verdwaald, ze waren niemand. Niemand gaf om hen (lette). Ze waren onbeschermd (bewaarde).
- Vers 12 – leiderloos (leidde)
- Vers 13 – honger, arm.

Psalm 104:4,5: *Er waren mensen die rondwaalden in de woestijn, op eenzame plaatsen. Zij hadden geen plek om te wonen. Door honger en dorst waren zij aan het eind van hun krachten.*

God vond (10) een dakloze, identiteitloze, toekomstloze niemand-volk in de woestijn. Ze waren 'niemand'. Ze vergaten ook wie ze ooit waren – volk het de beloften aan Abraham. Vergeetachtig, vals, eigenwijs. Schandelijk.

Zo was Israël toen God haar “vond”.

Maar...

Wie is deze God die hen vond?

Hij noemt zichzelf (3) de Rechter en Bestuurder over alles wat bestaat (God). En: Here – degene die er voor hen is – *Ik ben er voor jullie* (3). Hij is groot zingt Mozes die Hem persoonlijk ontmoet heeft (3).

“Hij is de Rots, Zijn daden zijn onfeilbaar. Alles wat Hij doet, is rechtvaardig en goed. Hij is God, een God Die trouw is, zonder bedrog; Hij is de Gerechtigte” (4 - Het Boek).

Voel de glorie en kracht van deze God. Dit is God. Hij introduceert zich aan de mensen die Hij in de woestijn opgeraapt heeft als: *Ik ben er voor jullie* (3). Voel het contrast: ik ben verdwaald en niemand en dan komt iemand en zegt *Ik ben er voor jullie*.

Dit is God.

Wat deed Hij voor hen?

Vers 10: Hij vond hen, beschutte hen, lette op hen, bewaarde hen, deed hen rijden (13), deed hen eten (13), deed hen honing, olie, boter, melk, vet (14) zuigen en eten.

Kortom: deze “niemand” werd Gods oogappel. Een dakloze werd een prins. Gods wens is dat zijn kinderen niet vergeten dat ze kostbaar in zijn ogen zijn. God houdt zijn ogen steeds op zijn kinderen gericht al waren ze “niemand” in hun eigen ogen.

Hoe reageerden zij hierop?

Vers 18 geeft het antwoord:

U vergat de God die u geboort heeft, u verwierp de rots die u ter wereld bracht (NBV). De Rots, die u verwekt heeft, hebt gij veronachtzaamd en vergeten de God, die u heeft voortgebracht. (NBG).

Vergat. Verwierp.

En toch...

Je bent Gods oogappel

Vers 10b: “Hij omringde het met zorg en met liefde, koesterde het als zijn oogappel.” God kiest zijn oogappel uit de meleë van volken. Hij zegt tegen hen, zoals in Ps 32,8: *mijn oog is op u*. Zijn oog rust op haar. Zijn geliefde komt het oog binnen.

Oogappel. Het betekent 3 dingen:

Hier wordt de pupil bedoeld. Ook ‘appel’ genoemd. Dat kleine zwarte gaatje in uw oog dat u laat zien.

1) Zijn enorme waarde en bescherming door de oogleden die automatisch sluiten bij het kleinste vuiltje dat erin dreigt te komen maakte het een symbool van iets dat uiterst **kostbaar** is en met grote zorg **beschermd** moet worden.

2) Letterlijk betekent het in het Hebreeuws ‘*de kleine man*’. Dit is de **weerkaatsing** (spiegeling) van jezelf die je in iemands ogen ziet als je erin kijkt.

3) Een derde betekenis is **centrum** - dat wat in het **centrum** staat.

Dat volk dat waardeloos was in de ogen van alle volken werd de pupil in Gods oog – kostbaar en gevoelige mensen die Hij wilde beschermen. Mensen die zijn afbeeldingen op aarde zijn. Die Hem zouden afbeelden met wie ze waren. Zij stonden voor God in het centrum. Zij “woonden” in zijn ogen. Zoals een ouder steeds liefdevol en teder op zijn kinderen let, steeds naar hen kijkt, zo zijn Gods ogen steeds op zijn kinderen gericht. Zoals een man vol liefde alleen oog voor zijn vrouw heeft, zo heeft God oog voor zijn kinderen. Ze mogen voor God bestaan. Jij mag...

Het is Gods wens dat zijn kinderen kostbaar in zijn ogen zijn. Hij beschermt ze. Het is Gods wens dat ze het niet vergeten (7, 18). Waar Gods oog is, klopt zijn hart. De breekbaarheid en kwetsbaarheid blijven. Maar zijn liefde dwingt niet. Ondanks hun vergeetachtigheid. Hoe kan dit?

Gods oogappel door Jezus

Door Jezus naar de wereld te sturen om onze zonden op zich te nemen toont God dat Hij zijn oogappel steeds niet uit het oog heeft verloren. Als Jezus aan het kruis hangt bidt Hij tot zijn Vader om hen niet te vergeten, maar te vergeven. En als de Heilige Geest wordt uitgestort, wordt Hij als't ware Gods oog – waardoor we Christus kunnen zien en geloven dat we door Hem gered worden. Door de Heilige Geest leren we God zien. Leren we door Gods ogen naar elkaar kijken. Dan zien we elkaar zoals God ons ziet. Dan mogen we elkaars oogappels zijn. Er komt ruimte om in elkaars ogen te bestaan. In de gemeente. In het huwelijk. In het gezin. In de groeiende multiculti Nederland.

Want de Geest laat ons de liefde van God in Jezus zien. Dan werft Hij ons, lokt Hij ons, trekt Hij ons, streelt Hij ons met zijn ogen. Hij verzekert ons dat we binnen de omvattende blik van Gods liefde mogen bestaan.

Dat we niet meer “niemand” zijn, zoals het volk in de woestijn. Maar dat ieder die Jezus ziet, gelooft en volgt Gods oogappel is. Gevonden. Opgeraapt. Beschermd. Gezien. Bewaard. Geleid. Gevoed.

Nehemia gebruikt “oogappel” (9:19,20) “liefdevol als u bent, hebt u hen zelfs toen, daar in de woestijn, niet verlaten... U gaf hun uw goede Geest,... u stilde hun honger met manna, u leste hun dorst met water. Veertig jaar lang hebt u hen onderhouden, in de woestijn ontbrak het hun aan niets, hun kleding raakte niet versleten en hun voeten zwollen niet op.

Diir Geest onbreekt het ons aan niets. Zo leven we.

Leven als oogappel

Nu mogen we met de Psalmddichter bidden: (Ps 17:8) Behoed mij als de appel van uw oog, verberg mij in de schaduw van uw vleugels.

En met Spreuken (7:2): Bewaar mijn geboden en leef, en mijn onderwijzing als uw oogappel.

En vasthouden aan Gods woorden in Zacharia 2:8: Want de HEER van de hemelse machten, zegt over de volken: ‘Wie aan mijn volk komt, komt aan mijn oogappel!’

En voor de ambtsdragers die bevestigd worden zegt God (Hand 20,28): Zorg voor uzelf en voor de hele kudde (Gods oogappels) waarover de heilige Geest u als herder heeft aangesteld; u bent de opzieners van Gods gemeente, die hij verworven heeft door het bloed van zijn eigen Zoon.

En tegen de getrouwde mannen zegt God (Ef 5,25): Mannen, heb uw vrouw lief (als oogappel), zoals Christus de kerk (als oogappel) heeft liefgehad en zich voor haar heeft prijsgegeven.

Het is Gods wens dat zijn kinderen niet vergeten dat ze oogappels zijn zijn.

Bent u zijn kind?

Leef dan voor en in zijn ogen! Dankzij Jezus en de Heilige Geest.

Kunt u dit accepteren?

Amen

LITURGIE

Welkom en mededelingen

Zingen: Gezang 434: 2, 4 en 5

Stil gebed

Votum en groet

Zingen: Psalm 121 : 1, 3, 4

Lezing van de wet

Zingen: Psalm 139: 9, 14

Gebed

Schriftlezing: Deuteronomium 32 : 7 - 14

Kindermoment

Zingen: Opwekking voor kinderen 17 : wij willen samen vieren

piano + zang—

Kinderen naar de zondagschool

Verkondiging - tekst: „, 32 : 10

Zingen: Opwekking 600 - Open mijn ogen - *piano + zang*

Kinderen terug van de zondagschool

Lezen van het formulier ter bevestiging nieuwe ambtsdragers

Toezingen van nieuwe ambtsdragers: Psalm 134 : 3 OB

Dankgebed

Collecten

Zingen: Opwekking. 267 Groot is de Heer *piano + zang*

Zegen